

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم استاد عزیزتر از جانم، سلام علیکم: سال ۱۳۹۵ بر شما و خانواده محترمتا مبارک و میمون باشد و ان شاءالله شاهد بهترین اتفاقات و از جمله مهمترین ها فرج و ظهور امام زمان (عج) باشید. وقت گرانبهایتان را نگیرم، اصل سوالم یک نمونه عرض حال و حدیث نفس است در صورت صلاحدید و اقتضا مورد تفقد و راهنمایی قرار دهید. در چند ماهی که به فضل الهی توفیق توبه یافته ام حالاتی بر من گذشته که پیشتر مصدع شده بودم و عرض نمودم. نکاتی که جدیداً به نظرم آمده است این است که یک سری تغییراتی به حمدالله در رفتار و کردارم پیدا شده و باعث شیرینی کام و شادی روانم شده است و تغییراتی گنگ و مبهم که نمی دانم منشأ آن چیست و آن این است که در برخی از ساعات اشتیاق زیادی برای عبادت و تمرین بندگی دارم و بعضی وقتا نه؛ به طوری که گاهی احساس می کنم به پلشتی و دونی گذشته بازگشته ام و برخی صفات رذیله در من هویدا شده که سابقه ی چندانی ندارد مانند حسد و بخل و ... و این حالات به اینجا ختم نمی گردد که آن احساس ضعف و عدم حضور قلب در هنگام بعضی عبادات و نگرانی و عجله در زمان زیارت بقاع متبرکه که بسیار آزار دهنده شده است به طوریکه بیش از یک نماز و یا یک نماز واجب نمی توانم در این بقاع بمانم و احساس می کنم دافعه عجیبی بین من و آن بقعه متبرک وجود دارد. مثلاً شب جمعه ای در حرم مطهر حضرت معصومه (س) بودم نماز مغرب و عشاء را که خواندم راهی مسجد جمکران شدم که در آنجا بیتوته و صبح جمعه به مسجد بروم و رفتم موضوعی باعث شد که از مسجد خارج شدم اما موقع بازگشت نمی دانم چه چیزی باعث شد که دیگر نتوانم وارد مسجد شوم و مجبور به رفتن از آنجا شدم و با احساس بهت و پشیمانی و دلگیری عجیبی ترک کردم و هنوز دراین موضوع مانده ام که چه باعث شد که آنطور فرار کنم. عرض معذرت فراوان به جهت تصدع اوقات شریفتان. خدا عاقبت کار ما و شما را ختم بخیر و عافیت بگرداند . اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم یا علی مدد

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: باسمه تعالی: سلام علیکم: أمیر المؤمنین علی (علیه السلام) می فرماید: "إِنَّ لِلْقُلُوبِ إِقْبَالَ وَ إِدْبَاراً فَإِذَا أَقْبَلَتْ فَأَحْمَلُوهَا عَلَى النَّوَافِلِ وَ إِذَا أَدْبَرَتْ فَأَقْتَصِرُوا بِهَا عَلَى الْفَرَائِضِ." برای قلبها اقبال و روی آوری به معانی و یا ادبار و فاصله گرفتن از معانی است. پس چون قلب در حالت اقبال بود، اعمال مستحبی را بدان عرضه کنید. و چون در حالت ادبار بود، به واجبات بسنده کنید تا فشاری بر روی شما نیاید. شما نیز همین کار را انجام دهید و زیاد به خود زحمت ندهید تا

إن شاء الله قلبُ به تعادل لازم برسد. موفق باشید